

David Lindsay-Abaire
NE DAJ SE KIM
(Kimberly Akimbo)

Prevajalec

Peter Srpčič

Režiser

Peter Srpčič

Scenograf

Dušan Fišer

Kostumografka

Štanka Vauda Benčević

Avtor glasbe

Tomi Valenko

Lektor

Simon Šerbinek

Igrajo:

Anica Kumer
Jure Ivanušič
Barbara Žefran
Vesna Vončina
Lovro Finžgar

Premiera na Ptujju 10. aprila 2015

Maska
Oblikovalka svetlobe
Vodja predstave in lučni mojster
Garderoberka in rekviziterka
Tonski mojster
Odrski mojster

Janja Pintarič
Petra Veber
Simon Puhar
Irena Meško
Danijel Vogrinec
Andrej Cizerl Kodrič

David Lindsay-Abaire (1969 -)
avtor besedila

David Lindsay-Abaire je ameriški pisec, scenarist in avtor nekaterih tekstov za skladbe. Njegovo doslej najbolj odmevno delo je Zajčja luknja, za katero je leta 2007 dobil Pulitzerjevo nagrado. Hkrati so po istoimenskem delu posneli film, v katerem je imela glavno vlogo priznana hollywoodska igralka Nicole Kidman.

Avtor je komično dramo *Ne daj se Kim* naslovlil s *Kimberly Akimbo* in je nastala leta 2000. Avtor se v njej ukvarja s progerijo, boleznijo hitrega staranja. Nasplot so, kot kaže, avtorju blizu skrajne teme družinske problematike. S tem se v slovenskem prostoru odpirajo nove tabu teme, ki razkrivajo ozadje starih sten. David Lindsay-Abaire je sodoben in provokativen avtor, ki ne beži pred razkrivanjem ogledala družbi. V Združenih državah Amerike je že uveljavljen. Med drugim je ustvaril besedila za pesmi novega muzikala, ki govori o priljubljenem liku Shreku.

Živi in dela v Brooklynu v New Yorku. Ima ženo in dva otroka. Tudi naša igra *Ne daj se Kim* se dogaja v tem okolju. Avtor bo zaradi svoje aktualnosti slej ko prej tudi v Sloveniji našel svojo publiko.

Ne daj se Kim

Predstava *Ne daj se Kim* nosi v originalu naslov Kimberly Akimbo. Akimbo pomeni, da se postaviš tako odločno, da roke upreš v bok, tako kot to lahko vidimo na znanem kipu Borisa Kidriča, ki stoji pred Cankarjevim domom. V tej drži se skriva metafora te predstave, vendar je predstava veliko več kot to. Je aktualna zgodba o sodobni družini in o Kimberly – Kim, ki je središče te zgodbe. Naša junakinja je hkrati težko prebavljivi del dramske družine. Pa ne, da bi bilo s Kim kaj narobe, razen da se pač zelo hitro stara in je pri svojih šestnajstih letih praktično na koncu svoje življenjske poti. Družina, takšna kot je, je disfunkcionalna in, blago rečeno, prismuknjena, kar je že samo po sebi vse prej kot enostavno okolje za sobivanje. Dejansko je tako, da je sredi te družine prav Kim tista, ki je še najbolj »normalna«, ki se sama vedno znova znajde v vlogi tistega, ki skrbi za druge. Kim je odgovorna in deluje odraslo, namesto da bi ostali odrasli skrbeli zanjo. Pravzaprav ji ni lahko, saj so člani njene družine po svoje resnični »biseri«. Zgodba, ki bi lahko bila težka in mračna, je na srečo začinjena z obilico čudakega, obešenjaškega humorja. Na ta način je zelo življenjska, saj življenje samo po sebi nikoli ni samo svetlo ali samo temno, temveč se pred nami razliva v množici barvnih odtenkov, v mešanju smešnih ter žalostnih trenutkov. Zgodba kljub množici težav, s katerimi se mora Kim soočiti, govori o svetlobi, o upanju, o osvobajanju in se tako, svetlo, tudi konča. Na nek način je komedija, nikakor pa ne samo to. Ni črna komedija, saj je vseeno preveč pozitivnega v njej, pa tudi ne samo komedija, saj je v njej preveč resnih tem ter vprašanj, pa tudi globokih in ganljivih trenutkov. Presmešna je, da bi lahko bila drama, presvetla, da bi bila tragedija, ni klasična ali črna komedija, tako da smo pred dilemo, kam jo uvrstiti. Pa naj bo, glede na to, kako je v zadnjem času popularno prelivati odtenke sive, to siva komedija, ki nastane, ko svetlo in temno zliješ med seboj, a hkrati pomešaš vse odtenke barv mavrice v eno.

Ne daj se Kim je zgodba o življenju, ki, medtem ko ti je dano malo časa, postane na drugačen način pomembno. In prav ta distorzija časa je tista, ki da Kim pogum, da se v nekem trenutku dvigne in postavi zase.

Peter Srpčič
prevajalec in režiser

Na Ptujju že dobro poznamo Petra Srpčiča kot režiserja nekaterih zelo odmevnih predstav, med katerimi se nam je najbolj zapisala v spomin nepozabna uspešnica Najstarejša obrt. Kot režiser se rad loteva zgodb, ki se gledalca dotaknejo, ki so smešne, so razmišljujoče in pogosto tudi pretresljive. Zanima ga človek in to, kar je človeško. Išče tiste točke, v katerih se lahko gledalci identificirajo z dogajanjem na odru in v njem odkrivajo sebe. Njegove postavitve so na videz preproste, glavni poudarek je na igralcu in zgodbi. Na odru vidimo samo tisto, kar je nujno, da zaživi gledalčeva domišljija in se ustvari odrska čarovnija. Loteva se sodobnih tekstov, ki se dotikajo aktualnih tem in naše stvarnosti. Zadnjih šest let kot direktor in umetniški vodja vodi Mestno gledališče Ptuj, ki je v tem času za svoje delo prejelo številne nagrade in priznanja. Kot ustvarjalec se ob vlogi režiserja občasno ukvarja z vlogama pisca gledaliških tekstov in prevajalca dramskih besedil ter se včasih znajde tudi na odru v vlogi igralca.

Anica Kumer
igralka

Anica Kumer je dobitnica Borštnikovega prstana leta 2003, najvišjega priznanja za igralske dosežke v Sloveniji. V svoji bogati karieri je odigrala preko 150 gledaliških vlog, od tragičnih do komičnih, od muzikalov do predstav za otroke. Prejela je tudi druge številne nagrade (diplomo Borštnikovega srečanja, nagrado Sklada Staneta Severja, Sterijino nagrado, bila je nagrajena na Dnevih komedije v Zagrebu, žlahtna komedijantka na Dnevih komedije v Celju ...).

Strokovna žirija je ob podelitvi Borštnikovega prstana zapisala: »Uveljavila se je kot igriva interpretinja duhovito niansiranih komičnih vlog in kot igralka, ki zna dramski lik razpreti, zna iskati in s sredstvi svoje specifične, krhke, subtilne, sugestivne igre izpovedati živo človeško jedro nepomirljivega, dramsko vselej intenzivnega boja z drugim, s svetom in s samim seboj. Anica Kumer ne mara klišejskih likov, vselej govori o mnogoplastni človekovi naravi in usodi.«

Z Mestnim gledališčem Ptuj sodeluje že tretjič (Jožef in Marija, Najstarejša obrt, Ne daj se Kim).

Anica Kumer

Anica Kumer, Jure Ivanušič, Lovro Finžgar

David Lindsay-Abaire

NE DAJ SE KIM
(Kimberly Akimbo)

Jure Ivanušič igralec

Diplomiral je leta 2001 iz smeri dramska igra na AGRFT v Ljubljani. Študiral je tudi v smeri klasičnega pianista na Hochschule für Musik und darstellende Kunst v Gradcu. Bil je član ansambla SLG Celje (1995/96), od 1996 do 2003 pa v SNG Maribor, kjer je kreiral različne karakterne vloge in prejel Borštnikovo nagrado, nagrado ZDUS-a in bil Naj kulturnik mesta Maribor. S Petrom Žigerjem je napisal in režiral *Zadet kabaret*, režiral je uspešnico *Jutri začnem* Dese Muck, s katero je napisal tudi komični triler *Božični večer*. Redno sodeluje s hrvaškim gledališčem Ulysses na Brionih. Igral je v več slovenskih nadaljevankah in filmih ter ustvaril glavni vlogi v celovečercih *Prehod*, ki je prejel nagrado publike na Portoroškem filmskem festivalu leta 2008, ter v zadnjem Slakovem filmu *Kakor v nebesih, tako na zemlji* (2007). Napisal je scenarij za celovečerec *Stekle lisice*. V sodelovanju s koscenaristom Markom Vezoviškom je nastala predstava *Od tišine do glasbe*, za katero je prejel nagrado za najboljšo moško vlogo v Zagrebu. Skupaj sta med drugim ustvarila scenarij za glasbeni film *Lepo je biti Mozart*, v katerem je odigral deset vlog in prejel *Vikendov Gong ustvarjalnosti*. Napisal je scensko glasbo za predstavo *Črne maske* ob otvoritvi Primorskega festivala leta 2000. Kot koncertni pianist je izvajal Liszta, Chopina in Mozartove klavirske koncerte z orkestrom Mariborske filharmonije. Z Vanesso Redgrave je nastopil na koncertih UNICEF-a v Londonu, Syracusi in Varšavi. Od leta 1992 koncertira z Radetom Šerbedžijo po Evropi in svetu. Je večkratni nagrajenec Festivala šansona in Slovenske popevke ter dobitnik Ježkove nagrade. Izdal je album avtorskih šansonov »Ob desetih zvečeri« ter »Srce v kovčku« z avtorskimi prevodi Jacquesa Brela. Z Mestnim gledališčem Ptuj sodeluje že petič.

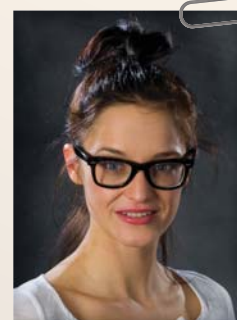
Barbara Žefran igralka

Gledališka in filmska igralka Barbara Žefran je rojena leta 1971 v Ljubljani. Po zaključnem šolanju na Gimnaziji Bežigrad je leta 1995 opravila sprejemne izpite na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo, kjer je diplomirala leta 2003. Do leta 2006, ko je postala članica ljubljanske Drame, je igrala v Slovenskem mladinskem gledališču, v gledališčih Glej in Sensorium ter drugih projektih neodvisne gledališke scene. Igrala je tudi v celovečernih in kratkih filmih ter nadaljevankah (Oda Prešernu, Ljubljana je ljubljena, Uglasčevanje, Rezina življenja, Vsakdan ni vsak dan, Naš vsakdanji kruhek ...).

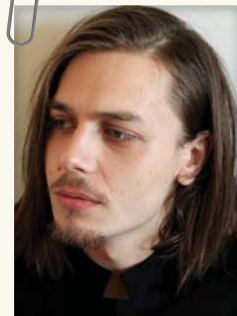
Vesna Vončina igralka

Vesna Vončina je rojena v Celju, kjer je obiskovala osnovno šolo in gimnazijo. Po opravljeni maturi se je vpisala na FDV v Ljubljani, vendar je študij politologije pozneje opustila in se leta 2003 vpisala na AGRFT (smer dramska igra in umetniška beseda); mentorji Kristijan Muck, Branko Šturbej, Dušan Mlakar in jo leta 2007 zaključila. Je samozaposlena v kulturi in na svobodi! Sodelovala je s Slovenskim mladinskim gledališčem Ljubljana, Mini teatrom, SNG Drama Ljubljana, Prešernovim gledališčem Kranj, SNG Nova Gorica, gledališčem Škuc, Gledališčem Glej ... Leta 2012 je prejela nagrado za najboljšo žensko vlogo, in sicer satir za vlogo Gospe iz Astrahana Marije Nablocke v predstavi *Life@anti* na 7. Slovenskem festivalu komornega gledališča SKUP'2012.

Lovro Finžgar igralec

Rojen 6. maja 1991 v Kranju. Diplomiral je leta 2014 na ljubljanski Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo iz dramske igre s produkcijama *Zdaj letim!* (adaptacija Brechtovih iger) in *tisočdevetstoenaosemdeset* (besedilo Simone Semenič), oboje v režiji Nine Rajič Kranjac. Še istega leta se je vpisal na magistrski študij, smer igra z lutko. V sezoni 2014/2015 je igral v SNG Drama Ljubljana (*Mannova Čarobna gora* v režiji Mateje Kolečnik), v Mestnem gledališču ljubljanskem (*Časovni stroj 2* v režiji Barbare Hieng Samobor), Lutkovnem gledališču Ljubljana (Kuretov tekst *Kaznovana trdosrčnost ali Peteršiljkovo mamo rubijo* v režiji Edija Majarona). Za diplomsko produkcijo *tisočdevetstoenaosemdeset* je s sošolci prejel skupinsko študentsko Prešernovo nagrado za igro, leta 2014 pa so na Mednarodnem festivalu dramskih umetnosti v Zagrebu prejeli nagrado za najboljšo predstavo. Predstava je bila tudi v tekmovalnem programu Tedna slovenske drame. Obenem pa se ukvarja s commedia dell'arte. Skupaj z Nikom Škrlecom sta z avtorsko ulično predstavo *Maskiran kriminal* (po motivih Molièrovih *Scapinovih zvijač*) igrala po vsej Sloveniji in z njo sodelovala na festivalih Ana Desetnica ter Ana Mraz. Sodeluje še pri dveh avtorskih predstavah s partnerico Patrizio Jurinčič (prav tako diplomirano igralko): *OnaOn in Romeo (ali) Julija* (po Shakespearjevi predlogi).

Stanka Vauda Benčević kostumografka

Od leta 1999 je vpisana v razvid samostojnih kulturnikov kot kostumografinja. V slovenskih gledališčih in izven je oblikovala okrog 60 kostumografij za gledališke, plesne, glasbene predstave, opere, performanse ... Med drugim tudi za opero GIANNI SCHICCHI v Nacionalni operi v Sofiji (2011), glasbeno-gledališki spektakel KURETOVA SVATBA – Ptuj partner EPK (2012), glasbeno predstavo ŽIVALSKI KARNEVAL (2010), Bernsteinov muzikal CANDIDE (2004) in kostumografijo za Mozartovo opero ČAROBNA PIŠČAL (2003) ... Samostojni multimedijski projekti: LIČNE GOSPODIČNE (1998), VONJ PO VINU (2002), PAPIRIČNE (2005/06), SONCE NA KRILIH METULJA (2006/07/08) – transformacija v otroško igrišče s 25.

sodobnimi igrali v Mestnem parku Ptuj, OČIŠČEVANJE KURENTA (2012). Kot predsednica KUD-a DomKULTure organizira program v prostoru v domuKULTure-muzikafe na Ptuj, kjer se od maja 2009 vrstijo najrazličnejša kulturna dogajanja (koncerti, literarni večeri, razstave, plesni performansi, predstave, delavnice ...). V tem prostoru od leta 2010 gostijo mednarodni festival Dnevi poezije in vina.

Dušan Fišer scenograf

Rojen 1. februarja 1962 na Ptuj. Leta 1989 je diplomiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani. Leta 1991 je končal študij na slikarski specialki. Studijsko se je izpopolnjeval na akademiji Minerva v Groningenu na Nizozemskem. Studijsko je bival na Dunaju in Parizu. Deluje kot samozaposlen v kulturi, in sicer kot slikar, mentor, scenograf, profesor, oblikovalec. Z Mestnim gledališčem Ptuj sodeluje prvič. Od leta 1990 je imel že preko 110 razstav po Sloveniji in tujini: Nizozemska, Hrvaška, Italija, Avstrija, Poljska, Francija, Belgija, Bosna in Hercegovina, Črna gora, Nemčija, Francija, Romunija, Latvija, Madžarska.

Tomi Valenko glasbenik

Je avtor, aranžer ter glasbeni producent. Profesionalno se ukvarja z glasbeno obrtjo že 20 let. V tem času je produciral ter posnel približno 2000 pesmi vseh žanrov. Ima lasten tonski studio ter glasbeno šolo Tomiton v Kidričevem, kjer ustvarja, snema, producira in poučuje mladi glasbeni rod. Je tudi član glasbene zasedbe Dejavo band, kjer v živo preigravajo hite iz osemdesetih let pa vse do danes. Z omenjeno skupino že enajst let igrajo po vsej Sloveniji in v tujini. Igranje glasbene skupine v živo je poseben občutek, ki ga dopolnjuje v glasbenem ustvarjanju. Z Mestnim gledališčem Ptuj sodeluje v predstavi Najstarejša obrt kot glasbenik, kjer nastopajo igralko velikega kova, kar mu je v posebno čast in veselje. Sodelovanje z Mestnim gledališčem Ptuj mu je odprlo nova obzorja ustvarjanja ter mu dalo veliko izkušenj na tem področju.

Simon Šerbinek gledališki lektor in igralec

Obiskoval je Prvo gimnazijo v Mariboru, smer klasično-humanistična. Po gimnaziji je zaključil študij dramske igre in umetniške besede na Akademiji za gledališče, radio, film in televizijo. Po diplomii na AGRFT mu je usoda namenila drugo vlogo, ne igralske. Zaradi trajne poškodbe se je odločil za študij slovenskega jezika in književnosti ter zadnjih petnajst let večinoma preživel kot gledališki lektor. V tem času je sodeloval z večino režiserjev, ki v slovenskem prostoru krojijo usodo slovenske scenske umetnosti. Kot zanimivost naj omenimo, da je bil med letoma 2002 in 2008 član slovenske reprezentance košarke na vozičkih ter se udeležil petih evropskih prvenstev. Zdaj z družino živi v Miklavžu na Dravskem polju. Po diplomii na Filozofski fakulteti v Mariboru, smer slovenski jezik in književnost, je ponovno dobil možnost kot igralec. V zadnjem času je bila najbolj odmevna vloga v filmu Marka Naberšnika Gozdovi so še vedno zeleni. V obdobju 2004 do 2008 je bil selektor festivala Monodrama Ptuj in leta 2012 je opravil izbor za Slovenski festival komornega gledališča SKUP'2012. V naslednjih štirih letih bo deloval kot umetniški vodja Šentjakobskega gledališča v Ljubljani.

Anica Kumer, Jure Ivanušič

Vesna Vončina, Jure Ivanušič, Barbara Žefran, Anica Kumer

Barbara Žefran, Jure Ivanušič, Anica Kumer, Lovro Finžgar, Vesna Vončina

Mestno gledališče Ptuj
Slovenski trg 13, 2250 Ptuj, Slovenija
Telefon 02 749 32 50 (tajništvo in blagajna)
Telefaks 02 749 32 51
Elektronska pošta info@mgp.si
www.mgp.si

Za gledališče **Peter Srpčič**
Lektor **Simon Šerbinek**
Uredila **Ana Strelec Bombek**
Fotografije z vaj **Stanislav Zebec**

Blagajna je odprta vsak delavnik od 9. do 13. ure (ob sredah do 17. ure) in uro pred predstavo. O morebitnih spremembah programa vas bomo obvestili v dnevnem časopisju, po elektronski pošti ali na spletni strani Mestnega gledališča Ptuj.

Tisk Tiskarna Ekart
Naklada 1500 izvodov

Ptuj, april 2015
Izdaja Mestno gledališče Ptuj
Sezona 2014/2015

MESTNA OBČINA PTUJ

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO